

РЕШЕНИЕ

№ 615

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20211110216881 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на управителя на *****ЕООД, ЕИК 204412537 със седалище и адрес на управление: гр. София, район *****, ет.5, ап.4 против Наказателно постановление № 22-2100078/18.11.2021 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – София, с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение по 142, ал.6 от КТ.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Твърди се, че работодателят е установил за длъжността „охранител“ ненормиран работен ден, съгласно изискванията на чл.139а КТ. Неправилно в случая административно-наказващият орган бил приел, че в дружеството е въведено сумирано изчисляване на работното време, поради което и незаконосъобразно била ангажирана административно –наказателната отговорност на дружеството–жалбоподател.

На следващо място, в жалбата се излагат аргументи за допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН –

не било посочено мястото на извършване на нарушението. Освен това, при издаване на обжалваното наказателно постановление не било обсъдено подаденото от дружеството възражение и сочените в същото доказателства.

По изложените съображения се отправя молба към съда за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебното заседание, проведено по делото дружеството - жалбоподател, редовно призовано, се представлява от пълномощника си – адв.Я.- АК - Пазарджик, която в хода по същество пледира съда да се произнесе с решение, с което да отмени обжалваното НП по подробно развитите в жалбата аргументи. Претендира присъждане на сторените от дружеството разноски за адвокатско възнаграждение.

Административно-наказващият орган се представлява от юрк. Стоянова, която изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочил, че нарушението е доказано по безспорен и категоричен начин от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, като счита, че същото следва да се намали от съда до минимално предвидения размер.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с подаден сигнал от Светозар Георгиев Трифонов, на 06.10.2021 г. около 08:30 часа била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол охранителен пост в студентско общежитие-бл.60Г на МГУ „Св.Иван Рилски“ в ж.к.“Студентски град“, което се охранявало от дружеството жалбоподател. На място било заварено лицето Ана Иванова Миткова да извършва трудова дейност на длъжност „охранител“. В предоставена от контролните органи писмена декларация лицето собственооръчно декларирало, че работи с работно време от 07:00 ч. на 06. 10.2021 г. до 07:00 часа на 07.10.2021 г.

В 21:30 часа в обекта била извършена повторна проверка, при която контролните органи установили, че лицето Ана Иванова Миткова полага труд. В повторно попълнената декларация Миткова отново декларирала работно време от 07:00 ч. на 06. 10.2021 г. до 07:00 часа на 07.10.2021 г.

Извършването на проверката продължило по документи, като от страна на дружеството –работодател били представени Правилник за вътрешния трудов ред на „Секюрити Стронг Гард-78“ ЕООД и график за работа за месец октомври 2021 г.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол № ПР2131144/29.10.2021 г., като за предотвратяване и отстраняване на констатираните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ на ***** били дадени 50 на брой задължителни предписания с различен срок на изпълнение, съобразно естеството на всяко конкретно нарушение.

Предвид направените констатации, контролните органи обосновавали извода, че проверяваното дружество в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДП на КТ е извършило нарушение на трудовото законодателство, тъй като е надвишена максималната продължителност на работната смяна, която при сумирано изчисляване на работното време е до 12 часа.

За установеното нарушение св.Наталия Гюдженова – на длъжност гл.инспектор при Д“ИТ“ – София съставила срещу „Секюрити Стронг Гард-78“ ЕООД Акт за установяване на административно нарушение № 22-2100078/29.10.2021 г., за извършено на 06.10.2021 г. нарушение по чл. 142, ал.6 от КТ.

Актът е съставен и подписан от актосъставителя, в присъствието на управителя на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН било депозирано писмено възражение срещу АУАН с вх.№ 21095080/01.11.2021 г.

Въз основа на така съставения АУАН срещу дружеството-жалбоподател е издадено обжалваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление № 22-2100078/18.11.2021 г., с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, дружеството е санкционирано с налагане на имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

Наказателното постановление било връчено срещу подпис на управителя на дружеството на 22.11.2021 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно

установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН –сигнал за нарушение на трудовото законодателство, вх.№ 21087018/21.09.2021 г., протокол за извършена проверка № ПР2131144/29.10.2021 г., АУАН № 22-2100078/29.10.2021 г., възражение вх. № 21095080/01.11.2021 г., Правилник за вътрешния трудов ред, Заповед № 12/15.07.2020 г. и Заповед № 19/15.07.2020 г. на управителя на „Секюрити Стронг Гард-78“ ЕООД, трудов договор № 111/16.09.2021 г., длъжностна характеристика на длъжността „охранител“, справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ, декларация от Ана Иванова Миткова- 2 броя, Заповед на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ № 3-0058/11.02.2014 г., Заповед № ЧР-977/21.08.2017 г. и Заповед № ЧР-1106/17.10.2017 г. на Изп.директор на ИА“ГИТ, длъжностна характеристика, удостоверение за идентичност на лице с различни имена, известие за доставка на НП, договор за охрана от 01.09.2021 г., техническа спецификация, график за м.октомври 2021 г., отчетна форма за явяването на работа за м.октомври 2021 г., разчетно –платежна ведомост за м.октомври 2021 г.; както и от гласните доказателствени средства – показанията на св.Гюдженова.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля -актосъставител Гюдженова, извършила проверка на дружеството-жалбоподател по спазване на трудовото законодателство, възприемайки същите като обективни, логични и безпротиворечиви, изцяло кореспондиращи с писмените доказателства по делото.

Освен това основните факти от предмета на доказване по делото се установяват и от представените документи при проверката - трудов договор и саморъчно попълнените и подписани декларации от Ана Миткова.

От приложения към материалите на делото Правилник за вътрешния трудов ред на „Секюрити Стронг Гард-78“ ЕООД – чл.14, ал.2 безспорно се установява, че е въведено сумирано изчисляване на работното време на основание чл.142, ал.2 КТ, с месечно отчитане на положения труд.

Към жалбата, с която е сезиран съда са приложени Заповед № 12/15.07.2020 г. и Заповед № 19/15.07.2020 г. на управителя на „Секюрити Стронг Гард-78“ ЕООД. Следва да се отбележи, че тези заповеди не са били представени в хода на извършената проверка и не са приложени към материалите на административно –наказателната преписка. С първата заповед

с оглед спецификата на работата в дружеството е определено следното разпределение на работното време на работещите на длъжност „охранител“ – „ден-два“, като е установено 24 часово присъствие в обекта, право на почивка -48 часа, а труда се полага по предварително изготвен график за всеки обект по отделно. С втората цитирана заповед е определено работещите на длъжност „охранител“ да полагат труд при условията на ненормиран работен ден –чл.139а от КТ, като е определен допълнителен платен годишен отпуск за всяка календарна година в размер на шест работни дни.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, изхожда от легитимирано лице и е срещу административно -наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав намира, че в хода на административно-наказателната процедура не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неотстраними пороци на обжалваното наказателно постановление или ограничаващи правото на защита на дружеството-жалбоподател, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт. В тази връзка следва да се посочи, че както в АУАН, така и в НП мястото на извършване на нарушението е посочено достатъчно ясно и конкретно – гр.София, ж.к.“Студентски град“, студентско общежитие бл.60Г, на МГУ“Св.Иван Рилски“, поради което съдът приема възражението в тази насока за неоснователно.

На следващо място, съдът намира, че необсъждането на възраженията срещу акта, макар и да е нарушение на процесуалните правила, не е от категорията на съществените, още повече, че в НП са изложени подробни мотиви относно обстоятелствата по извършване на деянието и съставомерността му, както и описание на доказателствата, които подкрепят направените изводи. Освен това, следва да се вземе предвид, че с процесното

възражение не са били представени, както твърди процесуалния представител на дружеството –жалбоподател, никакви писмени доказателства, които да подлежат на обсъждане от АНО.

АУАН е съставен от компетентен орган, съобразно изискванията на чл. 416, ал. 1 от КТ и съдържа всички необходими реквизити, установени в нормата на чл. 42 от ЗАНН, подписан е и е надлежно връчен, като е указано правото на жалбоподателя по чл. 44 ЗАНН.

Издаденото въз основа на АУАН наказателно постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка със Заповед на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ № 3-0058/11.02.2014 г. Спазени са изискванията на чл. 57 и чл. 58 от ЗАНН, налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на атакуваното наказателно постановление. Налице е също така редовно връчване на НП на управителя на дружеството-жалбоподател.

По същество на нарушението съдът намира следното:

От събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства не се установи по безспорен и категоричен начин твърдяното от процесуалния представител на жалбоподателя въвеждане от работодателя на ненормиран работен ден.

Според разпоредбата на чл.139, ал.1 от КТ разпределението на работното време се установява в правилника за вътрешния трудов ред на предприятието. В тази връзка съдът отчете, че с чл.14, ал.2 от Правилника за вътрешния трудов ред на дружеството -жалбоподател е въведено сумирано изчисляване на работното време на основание чл.142, ал.2 КТ, с месечно отчитане на положения труд.

В представения правилник за вътрешния трудов ред на дружеството, не са определени началото и краят на работния ден, редът за редуване на смените, почивките по време на работа, редът за отчитане на работното време, времето за хранене на работниците и служителите, както и други въпроси, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата в предприятието, като в тази връзка контролните органи са констатирали нарушение по чл.4а, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

По –натътък според настоящия съдебен състав издадените и представени едва в съдебното производство Заповеди № 12/15.07.2020 г. и Заповед № 19/15.07.2020 г. от управителя на дружеството –работодател с посочено основание чл.139 КТ и чл.14, ал.3 от ПВТР и чл.156, ал.1, т.2 и чл.24, т.3 от ПВТР не освобождават последния от изпълнението на задължението, визирано в императивната норма на чл.139, ал.1 от КТ. Работодателят може да промени броя на работните дни в месеца и работното време с изрична заповед, но разпределението на работното време остава такова, каквото е определено в правилника за вътрешния трудов ред на предприятието.

Предвид гореизложеното и с оглед събраните в хода на съдебното следствие доказателства безспорно се установява извършване на нарушението, за което е била ангажирана административно –наказателната отговорност на дружеството –жалбоподател, в качеството му на работодател. Легалната дефиниция на понятието "работодател" е дадена в § 1 т.1 от ДР на КТ: всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение. С оглед изложеното и предвид представения трудов договор № 111/16.09.2021 г. между „Секюрити Стронг Гард-78“ ЕООД и Ана Иванова Миткова категорично се установи, че дружеството има качеството на работодател и като такъв е адресат на разпоредбите на КТ, включително и на тази на чл.142 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл.142, ал.6 от КТ максималната продължителност на работна смяна при сумирано изчисляване на работното време може да бъде до 12 часа, като продължителността на работната седмица не може да надвишава 56 часа, а за работниците и служителите с намалено работно време - до 1 час над намаленото им работно време.

От доказателствената съвкупност на делото безспорно се установи, че дружеството – жалбоподател в качеството си на работодател е нарушило изискванията на чл.142, ал.6 от КТ, като е допуснало продължителността на работната смяна на Ана Иванова Миткова –на длъжност „охранител“ да надвишава максимално допустимата продължителност на работната смяна от

12 часа. Безспорно се доказва по делото, че Миткова е полагала труд за период от 24 часа.

Доколкото в случая е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, която е обективна и безвиновна, не следва да бъде обсъждан въпросът за субективната страна на деянието.

Санкционната норма на чл.414, ал.1 от КТ предвижда, че работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

В конкретния случай санкцията е индивидуализирана в посочения в закона минимален размер, поради което съдът не следва да обсъжда въпроса за евентуално ревизиране размера на наложената имуществена санкция.

Макар съдът да застъпва тезата, че разпоредбата на [чл. 28 ЗАНН](#) принципно би могла да намери приложение и при нарушения, извършени от юридически лица с оглед конкретните специфики на казуса намира, че процесното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид и не може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на цитираната разпоредба, респ. по чл.415в, ал.1 от КТ. В тази връзка следва да се вземе предвид, че установената максимална продължителност на работната смяна цели осигуряване на работниците и служителите на необходимото време за почивка и възстановяване на трудовата им работоспособност. По този начин се предотвратява настъпване на преумора и риск от трудови злополуки.

Предвид всичко изложено, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, квалифициране на нарушението и посочване на точната санкционна норма и правилно определена санкция, която се явява справедливо наказание за извършеното нарушение и ще постигне необходимия превантивен и предупредителен ефект към спазване на установения правов ред в страната, наказателното постановление следва да се потвърди изцяло.

С оглед изхода на правния спор и на основание чл. 63д от ЗАНН следва в полза на административно–наказващия орган да се присъди

юрисконсултско възнаграждение в размер, определен в чл.37 от Закона за правната помощ, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН. Според нормата чл. 37, ал. 1 от ЗПрП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за осъществяване на защита по дела по ЗАНН, чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева. Тъй като делото не се отличава с фактическа или правна сложност, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на минимум от 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 и ал.9 от ЗАНН и чл.63д, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2100078/18.11.2021 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – София, с което на „*****“ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение по 142, ал.6 от КТ.

ОСЪЖДА „*****“ да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – София юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____